

Κύκλος της ζωής

Γεύομαι δάκρυ απ' το ώριμο σύκο
δροσιά από μήλο, ψωμί ζυμωτό
το μελί κυλάει στη γλώσσα σαν φως
η γη με τα δώρα της λέει σ' αγαπώ

Νιώθω το χορτάρι γυμνό στα ποδιά
νιώθω τον άνεμο απαλό στο δέρμα
η θάλασσα στέλνει φιλιά αλμύρα
και ο ήλιος τα χεριά μου ζεσταίνει γλυκά

Μυρίζω το χώμα μετά την βροχή
τα πεύκα που καίνε στον ήλιο ψιλά
λεβάντα, γιασεμί, θυμάρι, δροσιά
η φύση μεθάει την κάθε μου αυγή

Τα χεριά μας χώμα, οι φλέβες νερό
ο ήλιος φωτίζει το κάθε λεπτό
οι ρίζες μου μέσα στην φύση βαθιές
ο χρόνος κυλάει, μα μένουμε χθες

Είμαστε φύλλα , είμαστε φως
είμαστε κύμα, είμαστε βουνό
κι όταν το σώμα μας σκόνη γίνει
θα γεννηθούμε, πανό στην γη

Κι όταν ο χρόνος μας γινεί σκιά
θα γίνουμε στάχτη, θα γίνουμε γη
θ' ανθίσουμε πάλι σε νέα αγκαλιά
γιατί είμαστε φύση, για πάντα μαζί

